

İNSANIN EN BÜYÜK DÜŞMANI (ŞEYTAN)

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ
يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾

Muhterem Müslümanlar!

Kimi vesvesesinden, kimi şaşırtıp doğru yoldan çıkartmasından ve düzeni bozmasından tanır onu. Kimine unutkanlığı, kimine korkuları, kimine de ruhsal bir rahatsızlığı hatırlatır. Bazen kurnazlık dendiğinde akla ilk o gelir. Bazen de hırçın bir hayvandır onu hatırlatan. Öyle ya da böyle her insanın zihninde, dünyasında bir karşılığı vardır şeytanın. Şeytanı tanımayan yoktur. Çünkü o, insanın cennette başlayıp yeryüzüne gönderilmesiyle devam eden ve kıyamete kadar sürecek olan varoluş sürecinin önemli bir figürüdür ve onun kaderi insanla birlikte yazılmıştır. Hz. Peygamber (s.a.v.) “Şeytan, kanın dolaştığı gibi insanın içinde dolaşır. Doğrusu, şeytanın kalplerinize yanlış düşünceler getirmesinden endişe ettim.” (Buhârî, Bed’ü'l-halk, 11) diye buyurmuştur. Bu benzetmeye göre, nasıl kan kılcal damarlarla tüm vücutta sessiz sedasız ama sürekli hareket hâlinde ise, şeytan da aynı şekilde sinsice hareket eder ve her fırsatta insanın karşısına çıkar. Kan nasıl insanın ayrılmaz bir parçası ise, şeytanla insan arasında da aynı şekilde ayrılmaz bir münasebet vardır. Hz. Peygamber, şeytanın insana çok sık vesvese vermesini ve onu ayartmaya çalışmasını kinaye yoluyla dile getirmiştir.

Kıymetli Kardeşlerim!

İnsan ile şeytanın serüveni kadîm bir hadiseyle başlamıştır. Bu hadise ve sonrasında gelişen olaylar Kur’an’da birkaç defa anlatılır. Allah Teâlâ, Hz. Âdem’i yaratmış, sonra ona biçim vererek ruhundan üflemiş ve meleklere onun önünde saygıyla eğilmelerini emretmişti. Bu

emre melekler itaat etmiş, ancak İblis karşı çıkmıştı. Bunun üzerine Allah (c.c.) “Neden emrime uymayıp böyle davrandın?” diye sorunca İblis “Beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan!” karşılığını vermişti. Yüce Allah da “Öyle ise, in oradan! Orada büyüklük taslamak senin haddin değildir. Çık! Çünkü sen aşağılıklardansın!” (A’raf, 7/12-13) buyruğuyla itaatsizliğinin cezası olarak İblis’i, bulunduğu makamdan kovmuştu. Çaresiz İblis “Rabbim! Öyle ise, (varlıkların) tekrar dirileceği güne kadar bana mühlet ver.” (Hicr, 15/36) demişti. Bu arada insana karşı hasedini, kıskançlığını nasıl sergileyeceğini ilân etmekten de geri durmamıştı: “Onları kesinlikle saptıracağım, boş kuruntulara boğacağım...”

Değerli Kardeşlerim!

Şeytanın hileleri çeşit çeşittir. Öncelikle bilmeliyiz ki, şeytan insanı çoğu zaman görünürde kötü olan bir şeye davet etmez. Aksine davet ettiği her kötülüğü sevimli hale getirir. Onu süsler ve insana iyi ve güzel gösterir. Şeytanın Hz. Âdem’in cennetten çıkarılış hikâyesinde de aynı yolu takip ettiğini görmekteyiz. Çünkü insanın yasak ağaçla olan imtihanı dünyada da devam etmektedir. Ağaç değişse de imtihan aynıdır ve şeytan insanın zafiyetlerini kullanarak, günah ağaçlarını süsler ve atasının cennetten çıkmasına sebep olduğu gibi, nesillerinin de cennete girmesini engellemek ister. Yüce Allah, şeytana ve hilelerine karşı bizleri uyarırken önemli bir hususa da dikkatimizi çeker. O da şudur: Şeytan ancak zayıf karakterli ve zaten kötülüğe meyilli insanlar üzerinde etkili olabilir. Nahl Sûresi’nde bu gerçek şöyle ifade edilmektedir: “Gerçek şu ki; şeytanın, iman etmiş olan ve rablerine dayanıp güvenenler üzerinde bir hâkimiyeti olamaz. Şeytanın hâkimiyeti ancak onu kendilerine dost edinenler üzerinde geçerlidir.” (Nahl 16/99-100)

Hazırlayan: Mehmet MOLLA ALİ

Kur’an Kursu Öğreticisi

GÜMÜLCİNE S. MÜFTÜLÜĞÜ